

Ærinde, som den ærede Ordfører udtalte i Gaar, fra Skive til Løgstør. Naar han saa kom kørende med Morgentøget og naaede Viborg paa 3 Fjerdingsvej nær, vilde han se et Tog dampe afsted i nordvestlig Retning — det er det, som gaar ad Aalestrup til, og det naar han altsaa ikke. Saa maa han enten blive i Viborg til om Eftermiddagen Kl. 4 — altsaa fra Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Morgen — eller ogsaa maa han rejse over Langaa—Randers—Hobro og der have flere Ophold, og endelig til sidst naa til Aalestrup for saa at følge det samme Tog, der gaar fra Viborg Kl. 4 ad Løgstør.

Saaledes var Ordningen ikke fra Begyndelsen af, da var Forbindelsen i Orden fra Vest, men saa blev der nedsat en Kommission, bestaaende af Repræsentanter fra alle andre Egne end netop Viborgs Opland og Jylland Vest ud. Naar den enedes om en Togforbindelse til Løgstør, der blev fordelagtigere der, men gik ud over Viborg og det vestlige Jylland, var det — det haaber jeg maa staa klart for den højtærede Trafikminister — en Uret, der skete. At man ogsaa har ment det, fremgaar af, at alle de Svar, man har faaet fra Ministeriet, gaa i den Retning, at der skulde blive gjort noget der oppe. Nu siger den højtærede Minister: Ja, men det eneste, der kan afhjælpe Ulempen, er, at vi indlægge et helt nyt Tog, og dette ny Tog vil koste 50,000 Kr. aarlig. Ja, det har man sagt flere Gange før, men den Gang mente man dog, at man burde indlægge dette Tog. I samme Tale berørte den højtærede fungerende Trafikminister jo, hvilket daarligt finansielt Resultat vore Baners Drift giver, saa at vi endogsaa kunne vente et Underskud af 1 Mill. paa vor hele Banekørsel, og dermed er jo sagt, at man ikke saaledes kan gaa til at indlægge et Tog. Jeg tror imidlertid, at hvis vi ofrede disse 50,000 Kr. paa et nyt Togs Indlæggelse, vilde det ikke være blandt de daarligst anvendte Penge, thi ved den stærke Forbindelse, der virkelig er mellem Himmerland og det vestlige Jylland, vilde det muligvis nok kunne bære sig. Den højtærede Minister mente jo imidlertid, at det for Tiden ikke kan ske; derimod lovede han, at det skulde blive taget under Overvejelse, om der muligvis kunde gøres noget ad anden Vej.

Nu kan jeg ikke nægte, at dersom man vilde tage under alvorlig Overvejelse at gaa den Vej at se at faa gennemført et nok saa hurtigt Tog paa Aalestrup Banen, ved at indskrænke Opholdene lidt,

saa man mulig blot kom nogle Minutter senere til Løgstør, maatte der kunne gøres noget. Det hele drejer sig kun om 20, højst 25 Minutter. Det gælder altsaa om, at dette langsomme Tog — det er ganske umaadelig langsomt, men maaske ligger det i Forholdenes Natur, det kender jeg ikke — kunde føres lidt raskere frem med lidt kortere Ophold paa Mellestationerne, og om saa endelig Posten skulde komme til Løgstør en halv Snes Minutter senere, gaar jeg ud fra, at man maatte sige, at det fælles dog havde tjent ved denne Ordning.

Med Hensyn til det Samraad, som nævnes under § 27 angaaende en samtidig Paabegyndelse af Holstebro-Herning Banen og Viborg-Herning Banen, giver jeg den ærede fungerende Trafikminister Ret i, hvad han fremsatte desangaaende. Jeg vil paa dette Punkt kun ønske, at den højtærede Minister saa maa have Viborg-Herning Banen fuldstændig færdig til Anlæg, saa snart Holstebro-Herning Banen er færdig. Sker det, tror jeg ikke, at man kan sige andet, end at den Stilling, Ministeren indtager, er rigtig.

Endnu vil jeg gerne omtale et Samraad, som nævnes under § 26 II. B. Nr. 187 angaaende en bedre Forbindelse mellem Aarhus og Kalundborg. Efter de Udtalelser, som faldt saavel fra den ærede Ordfører som fra den højtærede fungerende Trafikminister, lod det til, at det er meget beskedne Krav, som stilles for Nordjyllands Vedkommende. Det forundrer mig en lille Smule, da man jo dog ved, hvilke stærke Krav der har været fremme saavel gennem Handelsforeningerne som Landboforeningerne i Nordjylland om at faa en virkelig betydelig udvidet Trafik mellem Aarhus og Kalundborg. Jeg skal ikke indlade mig videre paa Sagen, da Finansudvalget ikke har taget Tanken op, men jeg vil dog tillade mig her at henlede saavel Finansudvalgets som den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et lille Aftryk af „Jyllandsposten“, der ligger paa vor Plads, og hvor der gøres opmærksom paa de Forslag, der i saa Henseende ere fremkomne fra Postmester Kornerup. Jeg tror ikke, at vi Nord- og Vestjyder kunne være tjente med mindre end dette, dersom vi i Fremtiden skulle have nogenlunde lige Stilling med det øvrige Samfund saavel med Hensyn til vort Post- som vort Jernbanevæsen. Jeg haaber derfor, at denne Sag maa blive taget lidt under Overvejelse. Ganske vist tror jeg nok, at den vil koste Penge, men Herregud, vi ere jo vant til